

Építészeti életművét lepecsételte a halál. Kós Károly, az Építő életműve azonban nyitott és folytatást követel. Mindannyiunktól! A belőle levonható tanulságok időszerűbbek, mint voltak bármikor is. Hisz arra tanít, hogy:

— a szükség nem mentség a restségre, és a szűkösség sem a szellemi toprongyosságra;

— azt sugallja, hogy a peremre szorultság nem ok a provincializmusra, és hogy a siránkozás nem pótolja a bátor cselekvést;

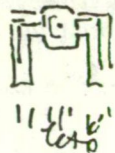
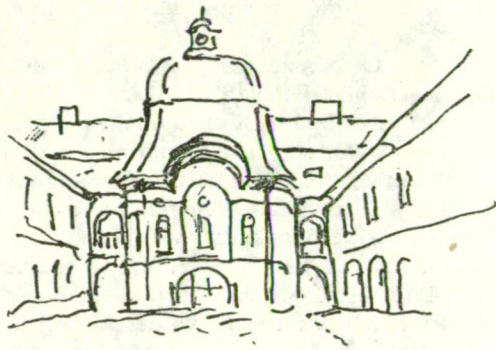
— azt bizonyítja: a fönmaradás csodáját nem elég várni, mert csodát csakis a „hass, alkoss, gyarapíts” napi cselekvésekké váltható programja tehet, csak az szabadíthat meg a szorongattatástól;

— azt parancsolja: közös kötelességünk, hogy őrizve változzunk és változva őrizzük értékeinket.

És még valami. Személyes élete és teljes életműve figyelmeztet arra, hogy századunkban, itt Európában egyetlen nép, egyetlen nemzet és egyetlen kultúra sem viseli el súlyos károsodás nélkül, hogy „átalakítás miatt zárva” táblát akasszanak a nyakába, hiszen a népek boldogulását általában, a kis népeket pedig különösen csakis a kölcsönös megismerésen alapuló tisztelet s az egyéni és nemzeti méltóság pilléreire nyugvó hidak sokasága képes szavatolni. Olyan hidaké, amelyeken át akadálytalanul közlekedhetnek egymással, saját és közös múltjukkal...

Hiszem, hogy ez az ÉPÍTŐ Kós Károly embert próbáló gyönyörű hagyatéka. Ez az mivel sáfárkodnunk kell, s amivel el kell majd számoljunk a jövőendő nemzedékek színe előtt. Kívánom, hogy szobra jel legyen, amely erre int és figyelmeztet a nap minden órájában.

Gedyeszeg teleki kartély

11.4. '60

hvt

szilveszter
Bokán szobor
Viermann